

Царь и рибарь.

(Народна приказка).

Имало едно врѣме единъ бѣденъ рибарь. Той отишелъ еднѣжъ за риба. Ходилъ рибарьтъ, газилъ изъ рѣката, хвърлялъ често-често мрѣжата, но нищо не уловилъ. „Ще хвърля още два пѣти, па ще си вървя“ — си казалъ той. Въ това врѣме се връщалъ отъ разходка царьтъ съ слугитѣ си. Той се спрѣлъ

при рибаря и му казалъ:

— Като си трѣгнешъ, рибарко, хвърли единъ пѣтъ и заради менъ; каквото уловишъ, донеси ми го въ палатитѣ — ще ти дамъ злато за него.

Рибарьтъ хвърлилъ още два пѣти, пакъ нищо не можалъ да улови.

Хайде пѣкъ сега за царювъ късметъ! — казалъ той и нашироко хвърлилъ мрѣжата. Почналъ да я вади. Вади и хубаво гледа, но... пакъ нищо: ни риба, ни ракъ.

Очистилъ си мрѣжата рибарьтъ отъ едно малко кокалче, хвърлилъ го на пѣсѣка и си отишелъ.